

Porxo del Rector

Monistrol de Calders

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	a uns 60 metres al sud-est de l'església i rectoria de Sant Feliu de Monistrol de Calders.
Emplaçament	al peu del camí que de l'església porta cap a la creu de terme o Pedró petit.
Alçada:	454
Coordenades:	
Latitud:	41.75922
Longitud:	2.01459
UTM Est (X):	418083
UTM Nord (Y):	4623512

Classificació

Número de fitxa	08128-80
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVI
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	part de l'estructura i de la coberta s'està malmetent.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	8136403DG1283N0001XZ
Autor de la fitxa	Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa:	dv., 07/12/2018 - 01:00

Descripció

Es tracta de les restes arquitectòniques del que antigament havia estat una fassina. Part de l'edifici, avui dia està recobert per heures que amaguen la seva estructura; sembla que es tractava d'una construcció de més volum ja que per l'extrem sud-est s'endevina un mur escapçat. L'edifici conservat és de planta rectangular amb un nivell semisoterrani i una planta superior (sembla molt probable que l'interior d'aquesta planta superior pot estar dividida i comptar amb un darrer nivell o altell sota coberta); l'edifici està bastit adossat al terreny natural en una zona en desnivell, fet que determina que mostri diferents alçats visibles de les seves façanes. Així, pel costat de ponent és on observem un major alçat de la façana.

Els murs que es conserven dempeus són de paredat comú realitzat amb pedres desbastades i carreus irregulars sense una disposició regular. La coberta visible és una estructura de teules formant dues vessants, amb el carener descentrat, situat més cap a l'extrem nord de la planta, determinant que el vessant de tramuntana sigui molt menor. Pel que fa a les obertures visibles, s'observen dos accessos a l'interior, un situat a la façana nord i que obra a la planta semisoterrània i un altre a la façana est i que dona directament a nivell de la planta superior. L'obertura d'accés del costat nord està format per les restes d'un gran portal amb un brancal de pedra escairada i una gran llinda monolítica plana; tot i que la seva amplada ha estat modificada posteriorment. D'altra banda, l'obertura d'accés del costat est és una gran obertura en arc rebaixat adovellat sobre muntants de carreus de pedra; aquesta fou transformada, tapiant-la parcialment i convertint-la en una porta senzilla i damunt un finestral. Són visibles també algunes finestres, bàsicament a la façana de ponent, a nivell de la planta inferior hi ha una obertura avui tapiada de llinda en arc rebaixat sobre brancals del mateix material que els murs, i dues petites obertures a manera d'espitllera a la planta superior.

De l'interior, destacar que l'espai de la planta semisoterrània està cobert per una volta rebaixada feta amb carreus de pedra tosca; aquesta estança compta també amb una obertura al costat sud que permet il·luminar i ventilar l'interior.

Observacions:

Les fassines eren indústries destinades a la destil·lació de licor, sembla que en aquesta s'hi feia aiguardent que es portava a vendre bàsicament a comerciants de Moià, a través dels quals s'exportava a Anglaterra, Holanda o Amèrica (ERILL, G.; GUAL, J.: 2006, pg. 40).

Història

Segons recull la bibliografia, durant una època entorn al 1600, el poble va comptar almenys amb dues fassines, una hauria estat ubicada en aquest edifici i l'altra es creu que hauria estat situada a Cal Pere negre (ERILL, G.; GUAL, J.: 2006, pg. 40). La referència publicada permet apuntar un origen del segle XVII per aquesta estructura. Tot i que aquesta antiga fassina havia rebut el nom de Fassina del Solà, actualment l'estructura és coneguda com el Porxo del Rector. El nom inicial es deu al fet que era propietat de la propera masia el Solà, la qual també comptava amb dos molins situats a prop d'aquesta. Pel que fa a les restes conservades d'un dels antics molins, es troben situades vers el sud, sud-oest, d'aquest edifici, just a l'extrem oposat de la mateixa feixa on hi ha les restes d'aquesta antiga fassina; de fet, en la feixa es conserva en part l'estructura de l'antiga bassa del molí. Posteriorment la fassina passaria mans de l'església junt amb l'antic mas Guardiola, el qual passaria a ser anomenat també com a rectoria.

Bibliografia

-ERILL I PINYOT, G.; GUAL I PURTÍ, J.; MANENT I ORISTRELL, LI. (2006): Monistrol de Calders. El poble dels pagesos enginyers. Ajuntament de Monistrol de Calders, Diputació de Barcelona i Consorci per

la promoció dels municipis del Moianès.

-GUAL I PURTÍ, J. (2010): Monistrol de Calders, del calaix, una imatge i una història. Ajuntament de Monistrol de Calders i Zenobita edicions.

https://ca.wikipedia.org/wiki/La_Fassina_del_Sol%C3%A0

